

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Vervolg der Zitting van Zaterdag den 25. Februarij.

De heer *Hooft* verdedigt het ontwerp, en zal het, om dezelfde redenen, die de heer *Donker* voor hetzelfde doen gelden, aannemen. De spreker drukt voornamelijk op het groot belang, hetwelk het moederland heeft bij onze Indische bezittingen; hij telt de groote voordeelen op, die de handel daaruit trekt en die ook weder den Staat toevloeijen. Wat zou het zijn, vraagt hij, indien wij deze belangrijke bezittingen niet te hulp kwamen? Wij zouden dezelve kunnen verliezen, en de gevolgen van dit verlies zouden onberekenbaar zijn. De spreker ziet in het ontwerp niets, hetwelk met de constitutie strijdt; art. 58 der grondwet weerlegt het verrijt, hetzelfde uit dien hoofde gedaan. De Staten-Generaal moeten bijdragen, omdat eene geldleening, voor welke aflossing de overzeesche bezittingen verboden zijn, dezelve aan vervreemding zou blootstellen, ingeval den geldschietters de ten behoeve dezer kolonien verstrekte gelden niet regelmatig wierden terug gegeven. Wijders moet men niet uit het oog verliezen, dat de geldleening niet strekt ter betaling van een *deficit* van 20 millioen, maar ter bestrijding van eene op die som geraamde behoefte, voortvloeyende uit de noodzakelijkheid, om alle belemmering van de dienst te verhoeden. Laten wij dus, zegt de spreker ten slotte, de ons voorgestelde wet aannemen, welke de gelukkigste gevolgen kan hebben. Wat mij betreft, ik zal voor de aanneming stemmen.

De heer *van Alphen* leest, in de Fransche taal, eene zeer uitgewerkte redevoering, welke twee volle uren duurt, en waarin hij een tafereel ophangt van den staatkundigen en commerciëlen toestand van het eiland Java en dezelve onderhoorigheden; alsmede van het groot belang dezer kolonie voor het moederland. De spreker doorloopt de geheele staatkundige en commerciële geschiedenis van onze Oost-Indische bezittingen, van het tijdstip af, dat zij aan de Hollandsche heerschappij werden onderworpen, tot op onze dagen; hij prijst ten hoogste het beheer en de staatkunde der oude Oost-Indische compagnie; maar het bewind van den generaal *Daendels* van 1808 tot 1811, wordt niet zoo gunstig afgeschilderd, en ook het Engelsche beheer, in onze Oost-Indische bezittingen, krijgt zijn deel in de berisping van den redenaar. Hij maakt vervolgens aanmerkingen over de koloniatie en de kolonien in het algemeen. Uit al hetgeen hij gezegd heeft, besluit hij, dat de gevraagde waarborg niet mag geweigerd worden, en hij keurt het ten volle goed, dat het doorluchtig opperhoofd van den Staat zich aan de Staten-Generaal gewend, en belangrijke ophelderingen en inlichtingen gegeven heeft, met eene openhartigheid, welke men niet genoeg kan waardeeren. De opoffering, die men ons vraagt, zegt hij, te weigeren, zou inderdaad gebrek aan vaderlandsliefde en klembest van geest aan den dag leggen. Mijn heeren, voegt hij er bij, na onze staatsherstelling, heeft zich ons Rijk in het Oosten weder verheven, het staat nu aan u hetzelfde te bevestigen. Hij zal voor de aanneming der wet stemmen.

De heer *van der Goes* zegt, dat hij ook voornemens was geweest de beweegredenen van zijne goedkeurende stem te ontwikkelen, en te doen gevoelen, hoe zeer onze overzeesche bezittingen voor 's lands welvaart van belang zijn; maar na de welsprekende redevoeringen, welke de kamer heeft gehoord met al de aandacht, die zij verdienen, acht hij zulks noodeloos. Hij zal alleen zeggen, dat hij de voorgestelde wet met genoegen zal aannemen, in de hoop, dat de gevraagde waarborg voldoende zal zijn, om de zaken in onze kolonien te herstellen en om de bestaande bezwaren weg te nemen.

De heer *Corver Hooft* is van een tegengesteld gevoelen. Hoezeer hij ook doordrongen is van het groot belang der overzeesche bezittingen, bestaan er toch redenen, die hem verhinderen de voorgestelde wet aan te nemen. Hij beschouwt dezelve vooreerst als strijdig met de grondwet, die in het 60. artikel aan den Koning alleen het opper-beheer der kolonien en bezittingen van het Rijk in andere werelddeelen opdraagt; volgens dit art. mogen de Staten-Generaal zich niet bemoeijen met de begroting der kolonien; het staat alleen aan den Koning, te dien opzichte, naar zijn goeddunken te handelen; dit is, zegt hij, de geest van de grondwet, welke wij gezworen hebben te zullen handhaven, en waaraan wij niets mogen geven of ontnemen. Overigens is de spreker van gevoelen, dat het aannemen der wet de vruchten niet zal opleveren, welke men er van verwacht, en hij meent, dat men andere meer gepaste maatregelen zou kunnen nemen. Wijders gelooft hij, dat het niet aannemen van het ontwerp geenszins zulke nadeelige gevolgen zal hebben, als eenige leden denken, aangezien het schijnt, dat het Indische gouvernement nog een groot kapitaal, onder den naam van *administratief kapitaal*, bezit. Om alle deze redenen, kan hij zijne goedkeuring aan de wet niet geven.

Het is vier ure.

De *President*: » De zitting wordt gesloten en geadjourneerd tot den avond ten zes ure.»

Beweging in de zaal. De heeren afgevaardigden dringen om het bureau, en verlangen, dat de zitting dien avond niet hervat, maar tot aanstaanden Maandag zal geadjourneerd worden.

De *President* antwoordt, dat het regt om de zittingen te bepalen, hem uitsluitend toekomt; dat hij dien avond tot vervolg der zitting had bepaald, op verzoek van eenige afgevaardigden; militie-commissarissen, in deze ommestreden, en dat hij er voorts ook toe besloten had, ten einde het werk der commissien, belast met de redactie der wetboeken, te bevorderen. Om echter ieder een genoegen te geven, zal hij de vergadering raadplegen. Hij voegt er bij, dat hij na de zitting eenige leden zal verzoeken, zich in het vervolg beleefder uitdrukken.

De heer *Bijleveld* vraagt of dit op hem ziet.

De *President* zegt, dat hij niemand heeft genoemd. Hij brengt vervolgens in omvraag, of de zitting dien avond zal hervat of tot Maandag geadjourneerd worden. De meerderheid der leden zich voor Maandag verklaard hebbende, wordt de zitting geadjourneerd tot overmorgen ten tien ure.

FRANKFORT, den 1. Maart.

Brieven uit Syra, van den 17. Januarij, te Triest ontvangen, verzekeren, dat de heer *Stratford Canning* op Hydra een mondgesprek met twee leden der Grieksche regering heeft gehad, alvorens zijne reis naar

de Dardaniellen voort te zetten. — Uit Corfu melden de jongste brieven van den 3. Februarij (te Ancona ontvangen), dat het gerucht liep, dat onder de Egypciënen in Morea, ten gevolge der strenge koude, eene hevige ziekte was ontstaan.

— De Weener dagbladen deelen de aanspraak mede, welke eene zending uit de Staten van Hongarije, bij gelegenheid van het geboortefeest van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, aan Hoogstdenzelven heeft gedaan. De volgende zinsneden zijn merkwaardig, als men in aanmerking neemt, dat dezelve slaan op een artikel in een Fransch dagblad, dat in de Oostenrijksche Staten verboden is: — » Deze voor ons zooveel zending valt juist voor op een oogenblik, dat het buitenland behoort te vernemen, welk een enge, welk een teedere, welk een onlosmakelijke band tusschen den Koning van Hongarije en het koninkrijk Hongarije bestaat. Het kan uwe geheiligde Majesteit niet onbekend zijn, met welke onwaardige kleuren de aan Uw. M. zoo getrouwe Hongaarsche natie door de lasteraars van onzen naam en van onze constitutie afgeschilderd wordt. Deze haters en vijanden van alle regtmattige heerschappij, van alle orde, van alle rust, en van alle door God verordeneerde magten, wagen het, dingen uit te strooijen en in hunne bladen te verspreiden, waardoor onze aloude, door het gebruik van zoo vele eeuwer geheiligde staatsregeling met de schandelijkste spotternijen versmaad, en onze onwrikbare trouw tegen den geheiligden en geliefden persoon van U. M. niet alleen in twijfel getrokken, maar ook onzer natie eene boosaardige gezindheid, waarvoor ons gemoed terugbeeft, aangedicht wordt.

» Mogten zij herwaarts komen, die schaamteloze lasteraars, mogten zij ons, als even zoo vele met innige liefde vervulde onderdanen en kinderen, rondom den troon van onzen genadigsten vorst verzameld, aanschouwen; mogten zij op ons gelaat, in onze oogen, in onze trekken, die aan de grootste onderdanigheid gepaarde onwrikbare trouw, verknochtheid en vereering lezen, welke ons, van kindsbeen af, jegens onze regenten eigen pleegt te zijn, enz.»

Z. M. de Keizer heeft deze aanspraak over 't algemeen gunstig beantwoord; doch niettemin eene berisping uitgedeeld daarover, dat de beraadslaging van den Hongaarschen landdag tot dus verre niet aan die zaken is toegewijd, welke men wenschte, dat allereerst wierden afgedaan.

LONDEN, den 26. Februarij.

De zending van den hertog van *Wellington* naar Petersburg is vermoedelijk onder de gewigtigste te rangschikken, waartoe een Britsch afgezant ooit is bestemd geworden. Iedereen gelooft hier, dat de last van dezen beroemden man daarheen strekt, den wensch der gansche beschaafde wereld, om een einde aan het lijden van 't belangrijke Grieksche volk te zien, met de vorderingen van de Europese staatkunde te vereenigen. Het slagen dezer onderneming zou aan de duurzaamheid der algemeene rust eenen nieuwen waarborg verschaffen. De Porte is geenszins in staat, om den vereenigden, op billijkheid en regt steunenden wil der groote mogendheden van Europa te wederstaan; zelfs het fanatisme is niet meer als een volks-hefboom, te Konstantinopel werkzaam, en het eenige middel voor haar, om zich uit de zaak te redden, zou toegevendheid zijn. Welken vorm het wedergeborene Griekenland alsdan als onafhankelijke staat aannemen, en welke grenzen het bepalen zouden, zou van de wijsheid der Europese kabinetten afhangen, en het zou gewaagd zijn, daaromtrent gissingen te maken. Genoeg is reeds gewonnen, wanneer de grondslag van het nieuwe gebouw »Onafhankelijkheid» door overeenstemming der Europese mogendheden verzekerd werd. Met deze verzekering zouden ook regeringloosheid en kuiperijen verdwijnen. Dan Griekenland heeft niet alleen de tusschenkomst der kabinetten, ter verwerving van de vrijheid noodig; het heeft ook behoefte aan werkzaam raad, opdat het zijne zelfstandigheid behoude, en niet het slag-offer van inwendige tweedragt worde. De duur van het verblijf des hertogs in Ruslands hoofdstad is, zegt men, op drie maanden berekend; doch de krooning van den Keizer, welke hij zal bijwonen, zou ligt eene langere afwezigheid kunnen veroorzaken.

(Uit eenen brief.)

— De menigvuldige en gewigtige bankroeten, welke in den laatsten tijd, zoo te Londen als in de provincien, hebben plaats gehad, baren veel onheil en zorgen. Handel en fabrieken lijden evenzeer. Uit verscheidene fabriek-oorden gaan noodkreten op; men vrees voor oproer onder de lediglopende werklieden, gelijk dezelve reeds hier en daar onlusten hebben verwekt, welke echter gelukkig spoedig zijn gestuit geworden.

PARYS, den 27. Februarij.

Daar zich van vele kanten de sterkste weerzin tegen de voorgedragen wet over het regt van eerstgeboorte openbaart, beginnen de ultra's te twijfelen, of dezelve wel zal kunnen tot stand gebragt worden. Een hunner dagbladen spot daarmede thans. Hetzelve wijst op eene zonderlingheid in de kamers der pairs, waar de staatsminister *Laine*, wiens naam de *eerstgeborene* beteekent, is benoemd tot *eerste* lid der commissie, welke het ontwerp van wet zal onderzoeken. Hetzelve stelt wijders aan de kamer voor, om, ten einde de wet zeker tot stand te brengen, bij de hoofdelijke stemming de procureurs en notarissen te hulp te roepen, daar men van deze verwachten kan, dat zij gewis al het mogelijke tot het invoeren der nieuwe wet zullen bijdragen; daar dezelve noodwendig processen bij honderd duizenden en testamenten in elke familie ten gevolge zal hebben.

— Een der dagbladen behelst een uittreksel van eenen brief uit 's Gravenhage, waarbij gemeld wordt, dat de aartsbisshop van Mechelen, op het ontvangen van den onlangs openbaar gemaakten brief van den directeur-generaal voor de zaken van de roomsch-katholieke eeredienst, een groot aantal geestelijken heeft opontboden, tot het houden van eenen raad, nopens het antwoord, op dien brief te geven. Omtrent het midden der maand Februarij waren er tien rijtuigen, in ieder van welke zich vier geestelijken bevonden, van den kant van Gend aangekomen in het dorp Assche, tien mijlen van Brussel gelegen. Het is waarschijnlijk, dat de regering, van deze zonderlinge reis onderrigt, welke geene vredelievende oogmerken scheen aan den dag te leggen, en in alle gevallen hare opmerkzaamheid moest gaande maken, wijl haar daarvan generlei kennis was gegeven, en vermits de handhaving van orde en

rust tot de eerste pligten behoort, de noodige voorzorgen had genomen, ten einde deze menwe soort van reizigers van het vervolgen van hunnen weg terug te houden. Toen zij, na het nuttigen van eenen maaltijd, weder in het rijtuig wilden stappen, kwamen er officieren van de marechaussée, die hen zeer beleefdelijk verzochten om te wenden en naar hunne respectieve woonplaatsen terug te keeren. Geen hunner weigerde dien verstandigen raad op te volgen, en de stoet nam dadelijk de terugreis aan.

Het ministerie, zegt een der dagbladen, in plaats van te zorgen voor de instelling van de gemeente-besturen naar den geest van het charter, heeft zich onlangs weder met eene keizerlijke wet gewaptend, volgens welke de maires der gemeenten alle vijf jaren op nieuw benoemd worden. Bij die gelegenheid heeft men er een aantal afgezet, die zich niet slaafs genoeg hebben gedragen bij de verkiezingen van leden voor de kamer der afgevaardigden; alsmede degenen, die, tijdens het proces tegen het dagblad de *Constitutionnel*, in het belang der justitie ondervraagd over de handelingen der jezuiten bij hunne predikatiën in de landelijke gemeenten, overeenkomstig de waarheid verklaringen hebben afgelegd van het afschieten van donderbussen, geweren enz. en het in den nacht op kerkhoven plaatsen van doodshoofden met lichtjes er in, waardoor velen bijwoners, vooral vrouwen, hevigen schrik is aangejaagd, zoodanig, dat de gezondheid van sommigen er onder geleden heeft.

NAPELS, den 11. Februarij.

Wij ontvangen uit Basilicata de treurige tijding, dat deze provincie hard door eene aardbeving is bezocht, welke men hier den 1. Februarij slechts weinig heeft gevoeld. Denzelfden dag, 's namiddags ten 5 ure, werd de aarde sterk geschud. De schok duurde langer dan 20 seconden. Twee andere minder sterke schokken volgden nog, na eene tusschenpoos van een half uur.

Volgens de tot dus verre ontvangene berigten, heeft de gemeente Tito het meest geleden. Ongeveer 60 huizen zijn vernield, en een groot aantal andere, mitsgaders de parochie-kerk, dreigen in te storten. Zeven ongelukkigen zijn onder de bouwvallen omgekomen, en van vier anderen, die gewond zijn, geven er twee weinig hoop op redding.

Te Potenza is niet een huis, dat niet min of meer geleden heeft. De tijdingen uit andere gemeenten zijn minder bedroevend.

ROME, den 14. Februarij.

De uitbundige vreugde heeft met het einde van 't karnaval afscheid van ons genomen, en Rome is tot deszelfs wijsgeerige rust wedergekeerd. Opmerkelijk is het, dat gedurende den vreugdetijd minder misdaden zijn begaan, dan anders; terwijl kort te voren onderscheidene moorden waren gepleegd, heeft men gedurende het karnaval slechts van eene aanmerkelijke misdaad gehoord.

De politie neemt al degenen in hechtenis, die verbodene wapens dragen. Onlangs trof dit lot eenen neef van eenen rijken bakker, daar hij een degenstok droeg. Hij werd veroordeeld, om op eene ezel te pronk door de stad gevoerd te worden, en vervolgens tien jaren naar de galijen te gaan. De oom, bezorgd over de schande voor de familie, bood 6000 scudi aan, om verandering van het vonnis te verweyden, dat de regering bleef onverbiddelijk, en het vonnis werd in zijne geheele gestrengheid uitgevoerd.

PETERSBURG, den 18. Februarij.

De luitenant-generaal *Trip*, in dienst van Z. M. den Koning der Nederlanden, is gisteren alhier aangekomen.

Het keizerlijke hof heeft gedurende de laatste twee dagen den rouw afgelegd, ter gelegenheid van de geboortedagen van H. Keiz. H. de grootvorstin *Anna*, Prinses van Oranje, en van H. Keiz. H. de grootvorstin *Maria*, erf-groothertogin van Saksen-Weimar. H. Keiz. M. de Keizerinne moeder heeft de gelukwenschingen wegens deze vereenigde feestent ontvangten.

De volgende trek levert een bewijs op van de tegenwoordigheid van geest van Z. M. den Keizer; » Op den noodlottigen dag van den 26. December, begaf zich eene troep oproerige soldaten van het regiment grenadiers naar het door de keizerlijke familie bewoond winterpaleis, ongetwijfeld om boosaardige ontwerpen van de zaamgezyenen uit te voeren. Eensklaps ontmoet hen de Keizer, verزد van een Meni gevolg, en wenscht hun vrij weg goedendag. De muiters groeten na een oogenblik aarzelen, wederom; doch schreeuwen: *Leve Keizer! Kohnstantijn!* » Gij zijt zeker ook oproerigen, » antwoordde de Keizer hun koelbloedig; » doch gij zijt op den verkeerden weg, de oproerigen verzamelen zich op het Izaaks-plein; gaat derwaarts; spoedig. » De oproerigen eenvoudig dit bevel opvolgende, begaven zich werkelijk naar het Izaaks-plein, waar zij eenige uren later het verdiende loon der overige rebellen ontvingen. »

Van de jonge Keizerin *Alexandrina* verhaalt men het volgende: Toen zij van haren doorluchtigen gemaal de treurige tijding ontving, dat men genoodzaakt was, om met het kanon op de rebellen te vuren, smolt de Vorstin in tranen weg, wierp zich op de knien en bleef in eene biddende houding tot men vernam, dat het oproer gelukkigly gedempt was.

's GRAVENHAGE, den 3. Maart.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is tegen Zaterdag, den 4. dezer, ten één ure, bijeengeroepen. Men verwacht, dat in die openbare zitting het rapport der centrale afdeling, over de vijf laatste titels van het Wetboek van Koophandel, zal worden uitgebragt, en dat de discussie van dezelve in het begin der volgende week zal plaats hebben.

De Commissie, hiertoe uit het Arnhemse Departement der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, benoemd, heeft weder voor de ongelukkige Weduwen en Weezen van *Jacob Bree* en deszelfs schepelingen, te Middelbarnis, ontvangen de som van f 31; blijvende de Penningmeester des gemelden Departements, de heer *A. Prins*, zich alnog belasten met elke gift voor die hulpbehoevenden; hoe gering ook, te ontvangen.

NOTIFICATIE.

De GEDEPUTEERDE STATEN der PROVINCIE GELDERLAND, Brengen, bij deze, ter kennis van de ingezetenen dezer Provincie, dat door Zijne Excellentie den Heer Opperjagermeester van Zijne Majesteit, Opperhoutvester voor de noordelijke Provincien, met overleg van Hun Ed. Groot Achtb., is bepaald, dat de visscherij in deze Provincie zal gesloten zijn van den 15. Maart aanstaande tot en met den 15. Mei daar-aanvolgende; terwijl nogtans toegelaten blijft het visschen op *Zalm, Elst, Aal, Paling, Bot, Haring, Spiering, Prikken of Grunter*, en het vangen van *Kroonvisch*, waaronder verstaan worden *Voorn, Blij, Houting, Springers, Meeuwen, Winden en Sneepen*; alles in de buitenrivieren; alsmede het leggen van gevlochten aankorven; zijnde wijders door gemelden Opperhoutvester, gelet hebbende op art. 22 der wet van 11 Julij 1814, No. 29, toegestaan, dat de voor den 15. Maart gevangene visch, tot den 4. April aanstaande door de visschers en visch-verkoopters zal mogen worden vervoerd en verkocht.

Mitsdien worden de ingezetenen aangemaand, om zich naar de voorschreven bepalingen stiptelijk te gedragen, bij poene van anderszins te zullen verbeuren de boete, bij art. 48 der wet van 11 Julij 1814 vastgesteld; wordende de plaatselijke en andere bevoegde Autoriteiten uitgenoodigd, om op de strakte nakoming van dezelve te letten.

En, ten einde niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze binnende gemeenten der Provincie, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is, worden afgekondigd en aangeplakt, en voorts in het Provinciale blad en in de Arnhemse Courant worden geinsereerd.

Arnhem, den 22. Februarij 1826.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
VAN HEECKEREN VAN KELL.

Ter ordonnantie van dezelve,
De Griffier der Staten,
M. J. VITRINGA.

§ § § De ONTVANGER der DOMEINEN, te Zutphen, maakt bij deze bekend, dat, op den 6. Maart 1826, ten Raadhuije aldaar, publiek zullen verpacht worden: De GRASGEWASSEN der Vesting-Werken van Zutphen, waarvan de Conditiën acht dagen voor de verpachting ter lezing zullen liggen.

† § † De Honder der in 1824 uitgelootene Russische Obligatie f 1000, No. 356, bij H. O. P. E. EN COMP., kan de Coupon, verschenen geweest 1 Januarij 1826, groot f 50, tegen betaling der kosten dezer advertentie, bij den ondergeteekenden inwasselen, of de Obligatie voor eene onuitgelootene tegen den Couts verruilen.

Arnhem, den 25. Februarij 1826.

VAN RANZOW.

In Naam des Konings en het Gereg. V. R. K. O. O. P. N. G. Per Rolle van Geregelyke Uitwinningen, bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te ARNHEM.

1. Een stuk B. O. U. W. L. A. N. D., groot acht en twintig roeden, dertig ellen, twee en vijftig palmen en acht en tachtig duimen, in de Paal, oost de Scherpenhofsche weg, west Mevrouw Douairere Jonkheer JOH. BRANTSSEN, zuid de Weduwe F. FREDRIKS, noord de Diaromie van Rheden.
2. Een stuk B. O. U. W. L. A. N. D., groot acht en twintig roeden, dertig ellen, twee en vijftig palmen en acht en tachtig duimen, aan het Blaauwepad, oost Jufvrouw B. E. M. B. R. west de Weduwe B. VAN DER LAAK, zuid het Blaauwepad, noord de Wortliedensche weg.
3. Een stuk B. O. U. W. L. A. N. D., groot acht en twintig roeden, dertig ellen, twee en vijftig palmen en acht en tachtig duimen, op de Maent-Bhaderlaag, oost M. B. E. R. west Mevrouw Douairere Jonkheer JOH. BRANTSSEN, zuid het St. Peters Gasthuis, noord B. B. E. N. D. H. E. Y. M. B. R. O. E. K., alle drie in gebruik bij STEVEN WILLEM VAN SADELHOFF.
4. Een stuk B. O. U. W. L. A. N. D., groot zes en vijftig roeden, een en zestig ellen, twintig palmen en zes en zeventig duimen, de Holtbank genaamd, oost en zuid J. A. N. E. S. K. E. S., west de Holthanksche weg, noord Mevrouw Douairere Jonkheer JOH. BRANTSSEN, in gebruik bij H. E. V. E. R. S.
5. Een stuk B. O. U. W. L. A. N. D., groot acht en twintig roeden, dertig ellen, twee en vijftig palmen, acht en tachtig duimen, het Melkpad genaamd, oost het Melkpad, west C. B. E. R. E. N. D. S., zuid de Pinkertsche weg, noord de Kerk van Rheden, in gebruik bij STEVEN WILLEM VAN SADELHOFF. Alle gelegen onder Rheden, Kanton Velp, Kwartier Arnhem.

Deze Onroerende Goederen zijn gearresteerd, bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *DERK BUTGERS*, op den twaalfden November achtien honderd vijf en twintig opgemaakt, hetwelk, na door den Burgemeester van Velp, en Griffier van het Vrederegert van het Kanton Velp gevisceerd te zijn, den veertigsten November achtien honderd vijf en twintig, D. 7, Epl. 120, Vo. C. 8 en 9, is geregistreerd, en daarna op den zeventienden November achtien honderd vijf en twintig, ten Burele van Hypotheken van het Kwartier Arnhem, Fol. 3, No. 3, en den een en twintigsten derzelfde maand, ter Griffie van de Regtbank van Eersten Aanleg, te Arnhem, is overgeschreven.

Alles ter rekvisitie van den Heer Mr. *B. B. E. R. E. N. D. W. I. L. D. R. I. K.*, Oud-Ontvanger Particulier, wonende te Ruurlo, en van den Heer *J. U. R. R. I. A. N. H. E. N. D. R. I. K. V. I. S. S. E. R.*, Koopman, wonende te Deventer, als in huwelyk hebbende Vrouwe *S. W. A. N. I. D. A. H. E. L. E. N. A. B. U. D. D. E.*, eenige Erfgenamen bij versterf van wijlen Jufvrouw *J. O. H. A. N. N. A. G. E. R. H. A. R. D. I. N. A. C. O. U. L. E. M. A. N.*, overleden te Zutphen, domicilie gekozen hebbende te Arnhem, ten huize van huilieder in dezen mede geconstitueerden Procureur Mr. *V. I. S. S. C. H. E. R. B. O. U. R. I. C. I. U. S.*, F. No. 33, woonachtig, en ten laste van *H. E. N. D. R. I. K. B. O. E. R. S.*, Metselaars-gezel, en zijne huisvrouw *W. I. L. L. E. M. I. N. A. V. A. N. S. A. D. E. L. H. O. F. F.*, wonende te Zutphen.

De lezingen der Memorie van Lasten en Conditiën van Verkoop hebbende ter Rolle voormeld plaats gehad, gelijk ook de voorloopige toewijzing tegens op prijs stelling van: No. 1, op vijf gulden, No. 2, op vijf gulden, No. 3 op vijf gulden, No. 4 op tien gulden en No. 5 op vijf gulden, zonder dat het bod is verhoogd geworden. De finale verkoop is bepaald op den derden Mei 1826, ter gewone Rolle.

Hetgeen Gertificeert,
VISSCHER BOURICIUS,
Prokuraur.

† † † Alle degenen, welke iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen Mevrouw *H. E. N. D. R. I. C. A. O. F. F. E. R. I. N. S.*, Weduwe *J. O. H. A. N. N. E. S. K. E. R. K. H. O. F. F.*, overleden te Arnhem, den 28. Januarij 1826, gelieven daarvan voor den eersten Mei eerstkomende opgave te doen aan *L. U. G. A. S. V. A. N. O. O. Y.* of *B. E. R. E. N. D. V. A. N. B. R. O. E. K. H. U. I. Z. E. N.*, hare gestelde Executeuren-Testamentair, wonende te Arnhem.

NB. De STOOMBOOT der Bossche Schippers, tusschen 's Hertogenbosch en Gorinchem, thans in de Yaart zijnde, en met de Booten der Maatschappij in verband staande, wordt het geerd Publiek kennis gegeven, dat men zich, zoo wel aan het Kanoor te Nijmegen als te 's Hertogenbosch, tot den directen vervoer van Passagiers en Goederen, kan vervoegen.